

บทที่ 3

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการทดลอง

เครื่องมือและอุปกรณ์การทดลอง

กระดาษเคลือบพลาสติก 1 ตัน(กระดาษห่ออาหาร)

เครื่องวัดสี Hunter's colorimeter model CR-200 ของ Minolta

เครื่องวัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (Hand refractometer ของ ATAGO)

เครื่องไตเตรท Brikman digital buret

เครื่องวัดความแน่นเนื้อ (Metex Hunter Spring LKG6-10 1kg/div)

เครื่องชั่ง digital 2 ตำแหน่ง และ 4 ตำแหน่ง

ตู้อบลมร้อน รุ่น D 06061 Model 500

กล้องจุลทรรศน์

Haemocytometer Clay-Adams

เครื่องระเหยความดันไอลด (rotary evaporator) Buchi R-124

spectrophotometer ของ LABOMED รุ่น spectro23

หม้อนึ่งความดันไอ (autoclave)

ฐานเคลือบพลาสติก

ชุดต้มกลั่น

สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

ตัวทำละลาย

ไดคลอโรมีเทน (dichloromethane)

เมทานอล (methanol)

อะซิโตน (acetone)

เอทานอล (ethanol)

เอทิลอะซิเตท (ethyl acetate)

เฮกเซน (hexane)

สารเคมีอื่น ๆ

โซเดียมไฮดรอกไซด์ (sodium hydroxide)

ฟีนอล์ฟทาเลอิน (phenolphthalein)

แมกนีเซียมซัลเฟต (magnesium sulfate)

ซิลิกาเจล 60

tween -20

อาหารเลี้ยงเชื้อ Potato Dextrose Agar (PDA)

อาหารเลี้ยงเชื้อ Potato Dextrose Broth (PDB)

อาหารเลี้ยงเชื้อ Malt Yeast Agar (MYA)

วิธีการทดลอง

เตรียมมะม่วง โดยการห่อผลมะม่วงที่มีอายุประมาณ 45 วัน ด้วยกระดาษเคลือบพลาสติก 1 ด้าน และกระดาษที่ห่อผลมะม่วงออกเมื่อผลมีอายุ 90 วัน และแกะออกทุก 5 วัน จะกระทั่งเก็บเกี่ยว

ตรวจสอบคุณภาพของผลมะม่วงหลังการเก็บเกี่ยวแล้ว 5 วัน

1. พื้นที่สีแดง (เปอร์เซ็นต์) ประเมินด้วยสายตาเปรียบเทียบกับภาพบนกระดาษกราฟ
2. วัดความเข้มของพื้นที่ที่เป็นสีแดงจากส่วนที่เข้มที่สุด และส่วนที่ไม่ใช่สีแดง โดยวัดสีส่วนใหญ่ในผลมะม่วง ด้วยเครื่องวัดสี Chromameter ค่าที่ได้จากเครื่องวัดแสดงเป็น 3 ค่า คือ L^* , a^* และ b^*

L^* = The lightness factor (value)

a^* , b^* = The chromaticity coordinates (hue, chroma)

หากค่า L^* มีค่าใกล้ 0 หมายถึง วัตถุมีสีคล้ำ และ ใกล้ 100 หมายถึงวัตถุมีความสว่างมาก

หากค่า a^* มีค่าใกล้ -60 หมายถึงวัตถุมีสีเขียวมาก และ ใกล้ +60 จะมีสีแดงมาก

หากค่า b^* มีค่าใกล้ -60 หมายถึง วัตถุมีสีน้ำเงินมาก และ ใกล้ +60 จะมีเหลืองมาก

หากค่า a^* และ b^* ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0 หมายถึงวัตถุที่นำมาวัดมีสีเทา

นำค่า a^* , b^* ที่ได้มาหาค่า Hue angle และค่า Chroma

Hue angle ($h^\circ = \arctangent b^*/a^*$)

Hue angle เป็นค่าแสดงสีต่างๆ มีค่าอยู่ระหว่าง 0-360 องศา โดย

0-45 องศา เป็นสีม่วงแดง ถึง ส้มแดง

45-90 องศา เป็นสีส้มแดง ถึง สีเหลือง

90-135 องศา เป็นสีเหลือง ถึง สีเหลืองปนเขียว

135-180 องศา เป็นสีเหลืองปนเขียว ถึง สีเขียว

180-225 องศา เป็นสีเขียว ถึง สีน้ำเงินปนเขียว

225-270 องศา เป็นสีน้ำเงินปนเขียว ถึง สีน้ำเงิน

270-315 องศา เป็นสีน้ำเงิน ถึง สีม่วง

315-360 องศา เป็นสีม่วง ถึง สีม่วงแดง

Chroma ($C^*=[a^2 + b^2]^{1/2}$)

ค่า Chroma เป็นค่าแสดงความเข้มและจางของวัตถุ มีค่า 0-60

3. วัดสีเนื้อมะม่วง ด้วยการเดือนผลมะม่วง ในบริเวณที่ใกล้เมล็ดคอกให้เรียบที่สุด และวัดสีในส่วนที่ไม่มีเมล็ดติดอยู่

4. วัดคุณภาพทางเคมีของผลมะม่วง

4.1 ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (Total Soluble Solid, TSS) วัดจากน้ำคั้นที่ได้จากมะม่วงด้วย hand refractometer ค่าที่ได้เป็นเปอร์เซ็นต์

4.2 ปริมาณกรดที่ไตเตรทได้ (Titratable Acidity, TA) โดยคั้นน้ำมะม่วง 2 มิลลิลิตร ไตเตรทด้วยสารละลาย NaOH มาตรฐาน (0.1N) ใช้ฟีนอล์ฟทาลีนเป็นอินดิเคเตอร์ ไตเตรทจนเปลี่ยนเป็นสีชมพู นำปริมาณ NaOH ที่ไตเตรทได้คำนวณหาปริมาณกรด ดังนี้

$$\%TA = \frac{\text{ความเข้มข้นของ NaOH(0.1N)} \times \text{ปริมาตร NaOH ที่ใช้(ml)} \times 0.064 \times 100}{\text{ปริมาตรน้ำคั้นจากมะม่วง (ml)}}$$

*milliequivalent of citric acid (anhydrous) = 0.064 (pearson, 1971)

4.3 หาปริมาณแอนโทไซยานิน (Raganna, 1977) วิธี estimation of total anthocyanin method ทำได้โดยการ

4.3.1 นำเปลือกมะม่วงชั่งน้ำหนักให้ได้ประมาณ 5 กรัมหั่นเป็นชิ้นเล็ก ใต้งลงใน flask ขนาด 125 มิลลิลิตร

4.3.2 ใส่น้ำสารละลาย ethanolic HCl (เตรียมจาก 95% ethanol และ 1.5 HCl ในอัตราส่วน 85:15 v/v) 125 มิลลิลิตร ปิดฝาด้วยอลูมิเนียมฟลอย

4.3.3 ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส 24 ชั่วโมง

4.3.4 นำสารละลายที่ได้ผ่านกระดาษกรอง แล้วปรับปริมาตรเป็น 100 มิลลิลิตร ด้วย ethanolic HCl

4.3.5 นำสารละลายที่ได้วัดค่า absorbance ที่ความยาวคลื่น 535 นาโนเมตร โดยใช้ ethanolic HCl เป็น blank ค่าที่อ่านได้คำนวณเป็นปริมาณของแอนโทไซยานินดังนี้

$$\text{Total absorbance (Total Ab)} = \frac{\text{OD at 535nm} \times (\text{final volume}) \times 100}{\text{weight(g)}}$$

$$\text{Total anthocyanin} = \frac{\text{Total Ab}}{98.2} \quad \text{มีหน่วยเป็น mg/100g fresh weight}$$

4.4 ความแน่นเนื้อ (firmness) ด้วยเครื่อง firmness tester (Metex Hunter spring model LKG -10 1kg/div) หัวเจาะขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 0.8 เซนติเมตร กดผ่านส่วนที่นุ่มที่สุดของมะม่วงที่ลอกเปลือกแล้ว นำค่าที่ได้มาคำนวณเป็น กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

4.5 นำน้ำหนักแห้ง หั่นมะม่วงเป็นชิ้นเล็กใส่ในถ้วยอลูมิเนียม ชั่งน้ำหนักให้ได้ประมาณ 20 กรัม นำไปอบที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วัน หรือจนกระทั่งน้ำหนักคงที่

$$\text{คำนวณหา} \frac{\text{น้ำหนักแห้งที่เหลืออยู่ (เปอร์เซ็นต์)}}{\text{น้ำหนักก่อนอบ}} = \frac{\text{น้ำหนักที่เหลือหลังอบ} \times 100}{\text{น้ำหนักก่อนอบ}}$$

5. ทดสอบคุณภาพทางประสาทสัมผัส โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5.1 รสชาติ

0-ผิดปกติ

1-จืด

2-เปรี้ยว

3-หวานอมเปรี้ยว

4-หวานน้อย

5-หวานปานกลาง

6-หวานมาก

5.2 กลิ่น

0-ผิดปกติ

1-กลิ่นดี

2-ไม่มีกลิ่น

3-กลิ่นสุกเล็กน้อย

4-กลิ่นสุกมาก

5.3 เนื้อสัมผัส

0-กรอบมาก

1-กรอบปานกลาง

2-กรอบเล็กน้อย

3-นิ่มเล็กน้อย

4-นิ่มปานกลาง

5-นิ่มมาก และ

5.4 การยอมรับ

1-ไม่ชอบมากที่สุด

2-ไม่ชอบมาก

3-ไม่ชอบปานกลาง

4-ไม่ชอบเล็กน้อย

5-เฉยๆ

6-ชอบเล็กน้อย

7-ชอบปานกลาง

8-ชอบมาก

9-ชอบมากที่สุด

6. การเกิดโรคเมื่อปลูกเชื้อ

- 6.1 เตรียมสารละลายแขวนลอยของสปอร์เชื้อรา (spore suspension) โดยการเทน้ำกลั่นลงไปภายในจานอาหาร MYA ที่มีเชื้อ *Colletotrichum gloeosporioides* ซึ่งผลิตสปอร์สีส้ม ใช้ loop ตูบเบาๆ ให้ทั่วเพื่อให้สปอร์หลุดออกมาในน้ำกลั่น

กรองสารละลายแขวนลอยของสปอร์ที่ได้ด้วยผ้าขาวบางเพื่อเอาเส้นใยของเชื้อราและเศษฝุ่นที่อยู่ในสารละลายออกเติม tween 20 (polyoxyethylsorbital monolaurat) 1 หยด เพื่อให้สปอร์กระจายตัวได้ดีขึ้น นับสปอร์ให้ได้ 1×10^6 สปอร์/ มิลลิลิตร ด้วย haemocytometer

6.2 นำมะม่วงทั้ง 3 กรรมวิธี วิธีละ 10 ผล ล้างให้สะอาด ทิ้งไว้ให้แห้งแล้วนำมาเช็ดด้วยแอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์ และทิ้งไว้ให้แห้ง จุ่มผลมะม่วงลงในสารละลายแขวนลอยของสปอร์ที่เตรียมไว้จากข้อ 6.1 นำผลมะม่วงที่ผ่านการปลุกเชื้อแล้วใส่ในตะกร้า หุ้มด้วยถุงพลาสติกที่มีกระดาษหรือสำลีชุบน้ำจนชุ่มมัดถุงและเก็บไว้ในอุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 3 วัน จึงนำผลมะม่วงออกมาเพื่อจดบันทึกเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคด้วยสายตาเปรียบเทียบกับพื้นที่บนกระดาษกราฟ

6.3 ความเสียหายจากโรคในระยะวางจำหน่าย สุ่มผลมะม่วงที่ได้รับแสงจากรยะเวลาดังกล่าว 3 ชุด ชุดละ 18 ผล วางไว้ในอุณหภูมิห้องตรวจสอบความเสียหายที่เกิดขึ้นกับมะม่วงเมื่อเก็บรักษา 9 วัน (วิทวัส, 2545) จดบันทึกและประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นกับมะม่วง

7. การสกัดสารต้านเชื้อโรคด้วยวิธี TLC bioassay และเปรียบเทียบความเข้มข้นของสารสกัดหยาบ

7.1 การสกัดสารจากผิวมะม่วง ปอกเปลือกมะม่วงหนาประมาณ 2 มิลลิเมตรทั่วทั้งผล หั่นให้ละเอียดแล้วชั่งน้ำหนักให้ได้ 250 กรัม ใส่ลงในเครื่องบด พร้อมกับเติม เอทานอล 95 เปอร์เซ็นต์ที่แช่เย็น โดยใช้อัตราส่วนเอทานอล 150 มิลลิลิตรต่อเปลือกมะม่วง 50 กรัม บดด้วยเครื่องให้ละเอียดที่สุด ตั้งทิ้งไว้ 1 ชั่วโมง กรองเพื่อเอาสารละลายออกจากกากมะม่วง นำสารละลายที่ได้มาระเหยด้วย evaporator ภายใต้อุณหภูมิที่ต่ำกว่าให้เหลือปริมาตรเป็น 1 ใน 3 ของสารละลายเอทานอลเริ่มต้น

นำสารที่ได้ใส่ในกรวยแยก เติมไดคลอโรมีเทน ปริมาณเท่ากับเอทานอลที่เหลือ เขย่าให้เข้ากัน และตั้งทิ้งไว้จนแยกชั้น แยกสารละลายส่วนล่างคือไดคลอโรมีเทนออกเก็บไว้ เติมไดคลอโรมีเทนลงในสารละลายชั้นบนอีกครั้ง เขย่าและตั้งทิ้งไว้จนแยกชั้น แยกสารละลายส่วนล่างไว้ร่วมกับสารที่แยกไว้ครั้งแรก เติมแมกนีเซียมซัลเฟตเพื่อกำจัดน้ำภายในสารละลายกรองเอาแมกนีเซียมซัลเฟตออกด้วยกระดาษกรอง นำสารที่ได้มาระเหยเพื่อเอาไดคลอโรมีเทนออกจนแห้ง ใช้ไดคลอโรมีเทนเล็กน้อยละลายสารสกัด

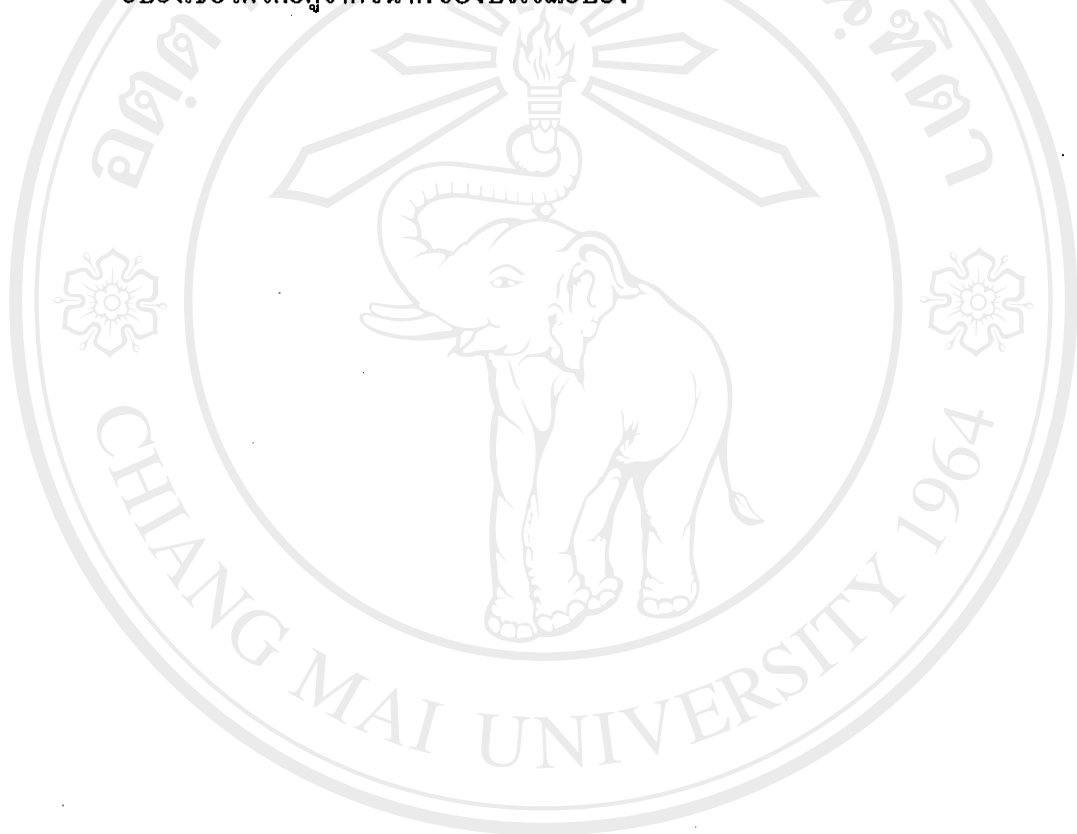
ออกมาเก็บไว้ในขวดตัวอย่าง แล้วเก็บในตู้แช่แข็ง เรียกสารที่ได้ว่า สารสกัดหยาบ (crude extract)

7.2 การเตรียมแผ่น TLC plates นำแผ่นกระจกใสที่ล้างสะอาดแล้ววางบนฐานเคลือบเพลท เช็ดแผ่นกระจกด้วยอะซิโตนเพื่อขจัดคราบและสิ่งสกปรกอื่นที่ติดอยู่บนแผ่นกระจก ยึดเพลทให้ติดกับฐาน ชั่งซิลิกาเจล (60GE-Merck) 60 กรัม ต่อน้ำ 120 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากันในขวดรูปชมพู่จนเป็น suspension เทส่วนที่ได้ลงใน applicator ใช้ความหนา 1 มิลลิเมตร รอให้แห้ง และนำไปอบจนแห้งสนิท

7.3 การแยกส่วนประกอบของสารสกัดหยาบ หยดไดคลอโรมีเทนลงในขวดสารสกัดหยาบเล็กน้อย เขย่าเบาจนสารสกัดหยาบละลาย ใช้หลอดแคปิลารี หยดสารลงในเพลทที่ละหยดเป็นแนวเดียวกัน ห่างจากขอบกระจกประมาณ 2.5 เซนติเมตร รอให้แห้งแล้วหยดซ้ำ รอให้แห้งสนิท นำเพลทที่ได้ในลงใน tank ที่มีไอของสารละลาย n-hexane, ethyl acetate, methanol อัตราส่วน 60:40:1 ซึ่งอิมตัวด้วยการใช้กระดาษกรองจุ่มในสารละลาย ปิดฝา tank ทิ้งไว้ประมาณ 1 ชั่วโมง ใส่เพลทลงใน tank รอให้สารละลายเคลื่อนที่จนถึงระยะที่กำหนดจึงนำเพลทออกมา นำเพลทไปไว้ในตู้ควั่นประมาณครึ่งชั่วโมงเพื่อให้สารละลายระเหยจนหมด

7.4 หาส่วนที่สารสามารถยับยั้งเชื้อรา เทน้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้วลงในจานอาหาร *Colletotrichum gloeosporioides* และเชื้อ *Cladosporium cladosporioides* อายุ 5 – 7 วัน ที่สร้าง สปอร์ใช้ loop เขี่ยเบาๆ บนผิวหน้าอาหารเพื่อให้สปอร์กระจายตัว นำสารแขวนลอยสปอร์ของเชื้อราทั้งสองชนิดกรองผ่านผ้าขาวบางที่ฆ่าเชื้อแล้ว เพื่อนำเส้นใยและวันที่ติดอยู่ในสารแขวนลอยออก นับสปอร์ให้ได้ 25×10^6 สปอร์/มิลลิลิตร เติม tween 20 จำนวน 1 หยด เพื่อให้สปอร์เชื้อรากระจายตัวเขย่าให้เข้ากัน จากนั้นบีบประมาณ 1 มิลลิลิตร นำไปนับจำนวนสปอร์เชื้อราให้ได้ 25×10^6 สปอร์/มิลลิลิตร แล้วนำอาหารเหลว PDB เจือจางสารแขวนลอยของสปอร์อีกครั้งโดยใช้อัตราส่วนระหว่างสารแขวนลอยของสปอร์เชื้อราต่อ PDB เท่ากับ 1 ต่อ 5 ฉีดสารแขวนลอยของเชื้อราที่เตรียมได้ลงบนเพลท แล้วบ่มเชื้อเป็นเวลา 2 วัน หาค่า Rf ของสารที่สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อราได้

7.5 หากความเข้มข้นของสารสกัดหยาบที่สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อราได้ เจือจางสารสกัดหยาบที่ได้จากแต่ละกรรมวิธีด้วยไคคลอโรมีเทน ในอัตราส่วน 1:100, 1:200, 1:300, 1:400, 1:500, 1:600, 1:700, 1:800, 1:900, 1:1,000 g/l ใน vial หยดสารสกัดหยาบ แต่ละความเข้มข้นที่เตรียมได้ครั้งละ 20 ไมโครลิตร ลงในเพลทที่เคลือบซิลิกาเจลที่ซัดแบ่งช่องไว้ รอให้แห้ง ฉีดสารละลาย แวนิลอยของสปอร์ลงไปแล้วบ่ม หากความเข้มข้นต่ำที่สุดของสารที่สามารถยับยั้งเชื้อได้โดยดูจากขนาดของบริเวณยับยั้ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved